

tanke, skulle väl så stor smula tid kunna insparas, som för att skriva några rader, hvilke gör mig ännu mera ledsen. Genom Annus Bref af den 5:te dennes hörde jag dock att Du varit frisk, men en omständighet är det som dock gör mig ledsen. jag frugtar nemligen före att Du så begravit och öfverhopat dig med Göromål, att därvid både Hälsa, och Lif gå för-Lorade.

Men nu till Annu, hvars förhållanden jag sedan min hem Komst först lärt känna, till en Del genom henne sjelf, och till en annan af Otto, hvars bekantskap jag Nyligen gjort; gärna skulle väl äfven jag önska att det vore
10 annorlunda, ty de närvarande utsigterne äro ej just låfvande, men ej heller de sämsta. Arbetsamhet och Flit kunna göra mycket, Och efter mitt tycke är Otto för en Duglig Gosse,

dessutom när det ändå engång är så vida Kommit, och nu ej mer står att hjälpa, så tycker jag det vore, och är ändamåls löst att söka hindra Det. Älskade Broder, jag Känner väl ej din mening, och ändamålet med Annus Vistande i H(elsing)fors, men medgifver och erkänner gärna att den tid hon där tillbragt säkert måtte hafva varit henne nyttigt, i flere afseenden, men som jag äfven förmodar att din mening varit, att genom
20 skilnad, och bröfvad utvägar att genom meddelande, (såsom alltid nödvändig ansedd för kärlekens bestånd) Kunna Komma dem att glömma. Om det varit detta, eller rättare, om Du trott detta tillika med det öfriga gagnande blifva en följd, så måste jag säga, att detta hopp gått förlorat, äfvensom att det framdeles kommer att göra det, ehuru gärna Jag också Skulle önskat motsatsen, men emedan jag nu Kan insee Omöjligheten däraf — Och från denna Punct betractat, äfven tror att Hon, Annu; skulle, till framtida nytta bättre kunna Hemma använda denna mellan Tid, och som jag velat framställa till Din Broderliga Pröfning och skärskådande. Jag insee väl att detta skall smärta dit ömma Broders hjärta, likasom mitt, Och gärna skulle jag Önska vara hos Dig i detta Ögonblick
30 för att om möjligt, och om ej med annat genom bladningen af afvåra gemensamma *tårar* lindra hvarandras smärta. Men O Gud! sålänge Länge sen har jag ej fått Luta mitt Hufvud mot en Broders Bröst, och i dess sköte lätta den tunga börda, som ofta tryckt Detta Hjärta, Och hvem vet när eller var det kan inträffa — men kanske minskas Sorgerna snart. Och Älskande Bröder råkas väl — engång,

Hemifrån Hade jag Nyligen Bref, och Kan Således Hälsa.

Adjeu Huldaste! Kära Broder! Skrif nu Snart åt mig någon rad, samt Hälsa de få som Känna mig, Lew väl Önskar Din Egen Ömma Broder.

40

August.

161 C. H. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN
HUB, JVS handskriftssamling

Kära Son!

Jag Expedierar nu medföljande, i hopp at några resande inträffar på Wii-
50 tala ek(le)r Prästgården som befordrar det tillhanda; Resten af Din Julklapp lämnas här tillsvidare, ehuru jag redan under Mammans frånvaro i Rautalampi sugit det förnemnligaste af alt. Wäl träffade Du walet af Auctorne. Anotationer hafver jag gjort wid Läsningen som Du får see framdeles.

Jag hafver önskat vid Läs(ingen) über die Tradition at Du läsit Ebr:

istället för Rys — : — Hwad skall man säga om Förnuft, el(ler) Filosofi; då man än 1792 trodde at menniskan härstammade af en Orangutang. Wi lever som vanligt;

Haf Gud med Dig och lef Wäl.

C. H. S:n

Öm hälsning till Annu ifrån oss.

162 C. H. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 5.IV 1835
HUB, JVS handskrifssamling

10

Palo den 5:te Aprill 1835

Min Käre Son!

Om icke nog ofta bref hade inträffat ifrån Annu, med underrättelser; så hade jag trodt din hälsa vara aldeles på aftagande, då jag 6—7 månader lämnat utan bref. Men sanningen at säga känna vi af gammalt det väsentliga uti vår ställning i världen, och hafva således inga stora uppteckter at med dela: Träldom, Skröplighet; och på sidstone Döden är allom förelagt.

20

Nu kan jag först berätta Dig at min hälsa är som vanligt: mera svag Mage, och slemm afsöndring ifrån bröstet som besvärar natt hvilan, gör kroppen trögare och svagare at uthärda mödor., Sedan at jag i förleden vecka var till G(amla)Carleby för at träffa Georg, och Kärn Wännerne And. Kyntzell och Libeck, som må efter omständigheterna som vanligt. Georg bygger en Brigg, och handlar raskt med Engelskt Förlag; dock med omtancka och ordning, så at det borde Lyckas om Gud så will. Min Economie hafver jag förändrat som jag nemnde uti mit förra, men blifver genom bedrägeri och våld beröfvad alt Förlag: Tiggare återcka; och af dem upvexte skälmar plundra nu för tiden alla människor som icke bruka Knif el(ler) Yxe at hämnas, el(ler) skaffa sig rätt. Öfverheten beskyddar ingen.

30

Jag hafver försökt genom Lagskipningen at få Rätt, el(ler) straff; på men-Ed, och våld; men det blifver bortkastade penningar. Wid, tillfälle kunde jag öfversända Dig en Calender öfver brott; på vägar, hus och Gårdar; som kunde öfvertyga Eder at, Reflection, Humanistik el(ler) hvad Ni vill kalla den, kan aldrig blifva ett medel att upplyfta menskligheten till högre fullkomlighet, än Tron på Gud och Christum i sin tid gjorde det. Uti England i sommar fick jag af tenckande Folk, den under rättelsen at de Lägre folk Scholorne skulle förbjudas el(ler) Indragas; ty all Moralité el(ler) Tro och Religion aftaga grufveligen.

40

Dina Böcker, Steffens, och om Ur Tradition hafver Du fått, finner jag af Annus bref till Mamma. Eschenmajer Läste jag med nöije ty det är Härmä Catechesen in Extensio: Calén den största Theolog, som icke befläckt sin Tro med Reflection; och Mamma den största Philosoph, som får alt gratis genom Tron; alt hvad så kallad., Wettenskap kan med sin Logiskt Methafysiska slutkonst, utkläcka som Schelling nog försökt. Schubert tycker jag om: Hans Fysiologi, och Geologi, samt tide Räkning, är skön, och antaglig; men at Han lika med Schelling icke förklarar huru vår Glob blifvit en Gödnings Fabrik som Hushålls Selskapet skall uplysa; och Staten vet at begagna.

50

Jag Reccommendarer Dig 3 kap(itlet) i 1. Mos(e)bok med till hjelp af Swedenborgs förklaring; och förklarar: at den eviga Guden som uppenbarar sig i Himlarne och Elementerna, som sammanbinda alt: är Ingen